

ліквідації або мінімізації їх наслідків. Останніми роками зусиллями органів виконавчої влади, наукових установ розроблено і прийнято низку законодавчих і нормативно-правових актів, які регулюють діяльність у сфері запобігання і ліквідації надзвичайних ситуацій, нагромаджено значний Досвід у проведенні заходів з попередження аварій, катастроф і стихійного лиха та ліквідації їх наслідків, створена наукова база протидії цим негативним явищам. Проблема збереження життєдіяльності людини має глобальний характер, тому кожна людина повинна зробити свій внесок у її вирішення як заради сьогодишнього суспільства, так і для добробуту прийдешніх поколінь [2].

Література

1. Гайченко В. А. Основи безпеки життєдіяльності людини / В. А. Гайченко, Г. М. Коваль. – Київ: МАУП, 2002. – 232 с
2. Лапін В. М. Безпека життєдіяльності людини / В. М. Лапін. – Львів-Київ: ЛБК НБУ, Знання, 2001. – 186 с

ЗНИЩЕННЯ І ПСУВАННЯ ОБ'ЄКТІВ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Касперський А.В.

*Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
lktfm1@ukr.net*

Схід України є одним з небагатьох місць, де збереглися унікальні типчаково-ковилові цілинні степи, байрачні та заплавні ліси. Цінним природно-ландшафтним спадком є крейдяні скелі, які потрапили в Тор-100 всеукраїнського конкурсу «Сім природних чудес України». Важливо, що на територіях Донецької та Луганської областей, де ведуться бойові дії, знаходиться велика кількість об'єктів природно-заповідного фонду. Так, наприклад, в північній частині Донецької області знаходиться національний природний парк «Святі гори», який протягнувся уздовж лівого берега річки Сіверський Донець. Важливим об'єктом ПЗФ є Луганський природний заповідник, що має площу більше 2 тис. га, і нараховує 186 ендемічних видів рослин та більше 100 видів тварин, що занесені до Червоної книги України.

Деякі об'єкти природно-заповідного фонду пошкоджені обстрілом – національні парки Святі гори, Меотида, відділення Українського степового заповідника Кальміуське, Крейдяна флора, регіональні ландшафтні парки Донецький кряж і Слов'янський курорт. На території ряду об'єктів природно-заповідного фонду зведено фортифікаційні споруди, у тому числі поза бойовими діями, наприклад, в національному парку Дворічанський, що знаходиться на кордоні з Росією в Харківській області, а також у філії Українського степового заповідника – Крейдяна флора.

Деякі об'єкти природно-заповідного фонду пошкоджені обстрілом – національні парки Святі гори, Меотида, відділення Українського степового заповідника Кальміуське, Крейдяна флора, регіональні ландшафтні парки Донецький кряж і Слов'янський курорт. На території ряду об'єктів природно-заповідного фонду зведено фортифікаційні споруди, у тому числі поза бойовими діями, наприклад, в національному парку Дворічанський, що знаходиться на кордоні з Росією в Харківській області, а також у філії Українського степового заповідника – Крейдяна флора.

У Луганському заповіднику знищено адміністрацію, в національному парку «Меотида», філії Луганського заповідника – Провальський степ, Станично-Луганський і філії Українського степового заповідника – Хомутовський степ адміністрація захоплена бойовиками. Ландшафтні парки Донецький кряж, Зуївський і Клебан-бик перестали існувати. В результаті боїв на території відділення Українського степового заповідника

"Крейдяна флора" сильно постраждало урочище Кучугури, де були влаштовані бліндажі, окопи і вогневі точки.

Суттєвих руйнувань зазнають об'єкти природно-заповідного фонду внаслідок пожеж, викликаних обстрілами, та неможливості адекватної протидії поширенню вогню. Дослідження пожеж на природних територіях в зоні АТО провели у 2014 році фахівці Міжнародної благодійної організації «Екологія-Право-Людина». Пожежі, викликані обстрілом, охопили 17 % лісів і 24 % степів у зоні АТО. У тому числі вогнем пошкоджені природно-заповідні об'єкти – філії Луганського заповідника Провальський степ, Трьохізбенський степ, регіональні ландшафтні парки Донецький кряж, Зусьвський, національний парк Святі гори і 13 заповідників. У національному парку Святі гори пожежа, викликана обстрілом, пройшла 1000 га лісу, від пожеж також постраждали заповідники в Луганській області – Нагольчанський, Волнухінський, Білорічанський, Луганський, Перевальський і Піщаний. У 2014 р. у зоні АТО був зафіксований 2901 випадок пожеж на лісових і степових територіях, що в 14 разів більше, ніж поза зоною бойових дій. Вогнем було пройдено 36226 га лісів, 114 га пасовищ і сінокосів, 147 га орних земель. Від вогню постраждало 20 % усіх кам'янистих степів в межах України.

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ НЕБЕЗПЕКИ

Каштанов О.О., Кравцов М.М.

*Харківський національний автомобільно-дорожній університет
Alekseykashtanov999@gmail.com; sudaki@ukr.net*

До загальних закономірностей виникнення соціально-політичних джерел небезпеки відносяться безліч факторів, таких як: дезінформація, як джерело небезпеки; небезпеки психічної та економічної діяльності; соціальні небезпеки духовного та культурного рівня – проституція, п'янство, алкоголізм, тютюнове паління, суїцид, вандалізм і тероризм; епідемії; політичні небезпеки міжнаціонального та міждержавного рівня; мілітарність.

Безпека нації характеризує стан взаємозв'язків нації, населення з оточуючою середою – іншим населенням або природою, яке дає змогу зберегти якісні та системні характеристики нації. Сама нація діє на основі Всесвітніх законів та цивілізації і вона є біосоціальним феноменом. Для неї характерні фактори спілкування, пізнання, перетворення оточуючого довкілля, а також постійна переоцінка досягнень. Збільшення ступеню упорядкування системи та зростання впорядкованості середовища і, як наслідок, зменшенню хаосу (ентропії) є основною і важливою функцією будь-якої живої системи. Націю, як будь-яку систему, можна розглядати як біогеоценоз, до якого відносяться закони біосфери та екології [1].

Основною задачею нації полягає у зменшенні ентропії (хаосу) в комплексній діяльності матеріально-енергетичного, екологічного та інформаційного характеру. В разі порушення цих законів виникає ряд небезпечних станів, таких як: екологічні, антропогенно-технологічні, техніко-технологічні та біогенетичні загрози; соціальні проблеми.

Під інформаційною безпекою розуміють по перше, стан захисту інформаційного середовища населення, яке забезпечує його формування, використання і розвиток в інтересах держави, організації та громадян. Також до інформаційних середовищ розуміють сферу діяльності суб'єктів, пов'язану із створенням, споживанням та обробленням інформації; а по друге – розуміють як стан захисту потреб в інформації держави, суспільства або особи, при якому, не залежно від наявності внутрішніх та зовнішніх інформаційних загроз, забезпечується їхнє існування та прогресивний розвиток. Стан інформативності визначає ступінь адекватності сприйняття суб'єктом навколишньої